

שטיפת מוח חיובית?

Category: חגים, סוכות

בניין האו"ם שמע פעמים רבות מבנימין נתניהו את האמת הבסיסית שזכות היהודים על ארץ ישראל נובעת מההבטחה האלוקית שנכתבה בתנ"ך. באחת הפעמים גילה שהמניע לדבריו באו"ם הוא דברי הרבי אליו: 'הדלק נר אחד של אמת, ואורו יבהיק למרחוק'. מסתבר, שכבר בזמן התלמוד הדפו חכמי ישראל טענות על היהודים באמצעות הצגת האמת הפשוטה. הלכת: לעולם אל תהיה נבוך מלהיצמד לאמת.. בסוף היא מחלחלת ומשכנעת.

לחשוף את האמת

לפני כמה שנים נשא ראש ממשלת ישראל בנימין נתניהו נאום בבניין האו"ם בקשר לשואה. הוא הביא אתו לנאום את תוכניות הבניה של מחנה העבודה 'אשוויץ בירקנאו' שבנו הנאצים ובהם נרצחו יותר ממיליון יהודים.

כמו-כן הוא הביא אתו את הפרוטוקול של הישיבה שהתקיימה בפרבר של ברלין בוואנזה שבה החליטו 'לפתור' את הבעיה של העם היהודי. בנאום שאל ראש הממשלה ברטוריקה המאפיינת אותו, האם כל זה הוא שקר? נאום של נתניהו היה מכוון כמובן לנשיא איראן שדיבר יום קודם לכן באו"ם.

נתניהו הוסיף ואמר באותו נאום כי ארץ ישראל שייכת לעם ישראל מכוח זכותנו ההיסטורית, מכוח התנ"ך. מדובר בטענה מפורסמת שכל מי שישב באו"ם כבר שמע אותה ויודע היטב שטענתנו על הבעלות בארץ ישראל נובעת מהתנ"ך. נתניהו הכריז שהעם בישראל הוא עם רודף שלום ומוכן להקריב הרבה למען השלום.

כל הדברים הללו הינם דברים ידועים ומפורסמים שכל ילד מכיר אותם. ואכן מיד לאחר מכן נשאל ראש הממשלה מדוע בחר לחזור שוב ושוב על דברים ידועים ומפורסמים לכל.

באותו ערב הוא הופיע בפני חברי ועידת הנשיאים של יהודי ארצות הברית, ושם להפתעת כולם, הוא פתח את נאומו וגולל בפני המאזינים חוויה שחוה בעצמו בשנת 1981, כאשר הוא כיהן כשגריר ישראל באו"ם, בעודו צעיר וחדש במקצוע.

נר של אמת ? באו"ם

יום אחד אומר לו המזכיר שמישהו עומד בחוץ וטוען שהוא מכיר את נתניהו מזה זמן רב והוא רוצה אפוא לראות אותו. נתניהו הביע את הסכמתו לקבל את ההלך הזר, ואז נכנס לחדרו חסיד

חב"ד מעוטר בזקן גדול, וקורא לעברו: "ביבי, אתה לא זוכר אותי?"

נתניהו לא הצליח להיזכר מי האיש, עד שהלה הזכיר לו ששמו שמריה הראל והוא היה מפיקודיו בסיירת מטכ"ל. ביבי היה המפקד שלו. מאז סיום שירותו בצבא, חזר שמריה בתשובה, הפך לחסיד חב"ד מן המניין וגידל זקן גדול, וזו הסיבה שביבי לא הצליח לזהות אותו.

שמריה הראל אמר לו שמחר בלילה חל ליל שמחת תורה. הרבי מליובאוויטש יערוך 'הקפות' בבית מדרשו ב-770, וברצונו אפוא להזמין את מפקדו לשעבר והשגריר בהווה להשתתף וליטול חלק בהקפות אצל הרבי. ביבי מתעניין באיזו שעה מדובר, בשמונה בערב בערך? ושמריה השיב: לא בשמונה בערב, אלא בחצות הלילה¹

הם הגיעו יחד ל-770 איסטערן פארקווי. המקום היה עמוס באלפי חסידים שציפו לכניסתו של הרבי. שמריה דחף את השגריר עד שהגיע לבימה שעליה ניצב הרבי והורה לו: תעמוד פה! כשהרבי נכנס לבית המדרש, נוצר שביל רחב שדרכו עבר הרבי במהירות עד שהגיע למקומו. אז שמריה הורה לשגריר: "תיגש כעת אל הרבי!"

ביבי היסס, אבל שמריה דחף אותו ודרבן אותו לגשת אל הרבי. השגריר ניגש אל הרבי, הציג את עצמו ואמר לרבי: 'רבי, באתי לראות אותך'. הרבי הביט בו והגיב: "למה רק לראות? אפשר גם לדבר²". ואכן הרבי שוחח עמו לפני תחילת ההקפות בבית הכנסת במשך קרוב לארבעים דקות.

נתניהו גילה למנהיגים היהודים את אשר אמר לו הרבי באותה שעה לפני ההקפות: "אתה הולך לבית שכולו שקר (הוא התכוון לאו"ם), הדרך היחידה לנצח את השקר היא להאיר בנר של אמת, פשוט לומר את האמת ולחזור עליה שוב ושוב".

כמו תמיד ביהדות³ אין שום דבר חדש. סיפור דומה התרחש כבר בעבר.

ויכוח ישן, עם טיעונים ישנים

הגמרא במסכת סנהדרין (צא, א) מספרת כי לפני אלפיים וחמש מאות שנה, בתחילת תקופת בית שני, כבש אלכסנדר מוקדון את העולם, וכך הפך לשליט יחיד על העולם כולו. בתלמוד מסופר כי באותה עת התכנסו נציגים משלושת התרבויות הגדולות ביותר בעולם שבאו לפני אלכסנדר מוקדון בתביעה נגד עם ישראל. אלכסנדר, האיש החזק ביותר בעולם, הודיע באותה שעה לעם ישראל כי עליהם לשלוח נציגים מטעמם שיבואו לדיון בפניו ויציגו את תגובתם כלפי הטענות שנשמעו כלפיהם. היה זה למעשה כעין אספת נציגים מטעם כל המלכויות, בדיוק כמו האו"ם, כאשר כולם⁴ כמו תמיד⁵ באו בטענות נגד עם ישראל (משמע ממגילת תענית שהכל התרחש באותו יום).

חכמי ישראל לא ידעו את מי לשלוח כנציג ששייב לטענות שנשמעו נגדם והיו נבוכים. היה במקום יהודי בשם גביהא בן פסיסא ששימש כשומר בבית המקדש, והוא הציע את עצמו כנציג שיגן על

עמדת העם היהודי בדיון שיתקיים לפני אלכסנדר.

השיקול היה פשוט: אם גביהא בן פסיסא יפסיד בדיון [?] יוכלו לטעון "הדיוט שבנו ניצחתם", כלומר, שהוא סתם אדם רגיל ולא אחד מחכמי ישראל המזהירים, ואין זה אומר שאתם צודקים. ואם גביהא בן פסיסא ינצח בויכוח [?] הרי זה משובח [?] החכמים הסכימו אפוא לצעד הזה ונתנו לו רשות לייצג את עם ישראל בפני כל העולם.

בפתיחת הדיון קם השגריר של בני אפריקה, 'בני חס', שהיו למעשה צאצאיו של כנען בנו של חס, בן בנו של נח. (כפי שכולנו זוכרים לנח היו שלשה בנים: שם, חם ויפת. עם ישראל הם צאצאיו של שם, ואילו בני אפריקה הם צאצאיו של חם). הנציג שלהם התרומם והצהיר שיש להם תביעה נגד עם ישראל. הרי בתורת ישראל נקראת הארץ בשם "ארץ כנען", ובני אפריקה הם הלא צאצאיו של כנען, ואם-כן הארץ שייכת להם ולא לעם ישראל. על היהודים מוטל אפוא להחזיר לידיהם את כל הארץ בחזרה.

קם לעומתו גביהא בן פסיסא ואמר: נכון שכך כתוב בתורה, אך באותה תורה כתוב גם שארץ כנען ניתנה לעם ישראל על-ידי הקב"ה, ולכן הארץ שייכת כעת לנו (ראה מהרש"א שם), ואם אתם מתבססים ובונים את הטענה שלכם על התנ"ך, אינכם יכולים לבחור אלו פסוקים לקבל ואלו אין לקבל.

לאחר מכן עלה לדוכן נציגם של בני ישמעאל, של הערבים. הם כבר לא טענו לבעלות על כל הארץ, אלא תבעו רק לחלוק איתנו את הארץ (תביעה מוכרת [?]). הם טענו שהקב"ה הבטיח את הארץ לאברהם שהיו לו שני בנים, ישמעאל ויצחק. ואם-כן מן הצדק הוא ששני העמים, צאצאי יצחק וצאצאי ישמעאל, יחלקו את הארץ בשווה חצי בחצי.

קם לעומתם גביהא בן פסיסא ושוב טען כנגדם: כיצד בוחרים אתם לצטט מן התורה רק את החלקים שמתאימים לכם? וכי שכחתם ששרה אמרה לאברהם "גרש את בן האמה הזאת כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק!?" והלא הקב"ה הורה לאברהם לשמוע בקול שרה, הרי לנו שישמעאל לא נחשב ליורש.

לתת לאמת לנצח

לאחר מכן קיבל את רשות הדיבור השגריר המצרי. הוא לא רצה שטחים, הוא רצה כסף. וגם הוא כמובן ציטט מהתנ"ך. מסופר בתנ"ך [?] כך הוא אמר [?] שלפני שבני ישראל יצאו ממצרים הם שאלו מהמצריים כלי כסף וכלי זהב וכו'. הם 'ניקו' את מצרים ורוקנו אותה, והרי היה זה ב'השאלה'. והלא מאז עזבו ישראל את ארץ מצרים הם מעולם לא החזירו שום דבר. "תנו לנו כסף וזהב שנטלתם", טען השגריר המצרי. ואם מוסיפים את האחוזים שהפסידו המצריים במידה שהיו משקיעים את הכסף במניות [?] היהודים עוד חייבים להם מיליונים נוספים [?]

למשמע הדברים, פונה אלכסנדר מוקדון לשגריר היהודי באו"ם ושואל אותו: נו, מה יש לך לומר על הטענה הזאת? קם גביהא בן פסיסא (שהיה גיבן) והשיב: גם אתם, המצריים, בוחרים להתעלם מהפרטים שאינם משרתים את המטרה שלכם. הרי באותה תורה נכתב שבני ישראל היו עבדים במצרים במשך 130 שנה! ואם-כן אתם חייבים לנו שכר של עבודת פרך של שש מאות אלף איש במשך מאות שנים!

החכמים שהיו באותו מעמד עמדו וחיטבו, שאפילו אם ישלמו ליהודים על כל יום סך דולר אחד עבור כל עבד יהודי ☞ המצריים חייבים לעם ישראל שכר אין-סופי. כאשר הם הבינו שהם הפסידו בתביעה הם 'קיפלו את הזנב' שלהם וברחו על נפשם.

גביהא בן פסיסא אמר למעשה דברים מאד פשוטים ובהירים שמופיעים בתורה, וכל ילד יודע אותם. מסתבר שלא תמיד צריך לבוא ולהשמיע סברות עמוקות ולהביא ראיות ארכיאולוגיות, אלא צריך פשוט לחזור על אמיתות פשוטות שוב ושוב, ורק כך אפשר לנצח את כל השקרים שאחרים מנסים להפיץ (ראה 'התוועדות' תשמ"ב כרך ג עמ' 1681).

האור של האמת תאיר ותנצח את החושך של השקר.

איך כל זה קשור לחג הסוכות שאותו אנו חוגגים עתה? הרבה פעמים אנו מתעייפים לחגוג את אותם החגים; עוד פעם סוכות, שוב מספרים את אותו הסיפור שהקב"ה הוציא אותנו ממצרים והגן עלינו במדבר עם ענני הכבוד, "תגיד כבר משהו חדש כבוד הרב ☞ תמיד אותו סיפור" ☞

אתה אומר שוב ושוב לילדים שלך "יהודים מתחתנים רק עם יהודים" והם נועצים בך מבט שאומר: "מספיק כבר, נודניק, שמענו את זה כבר אלף פעמים".

אולם זהו סוד קיומו של העם היהודי. אנחנו חוזרים ואומרים את הדברים הפשוטים הללו שוב ושוב עד ש'שטיפת המוח' הזאת תחלחל ותחדור היטב ותפעול את פעולתה.